

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **S. T.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **úrazovú rentu**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Sp/11/2007-29 z 18. februára 2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Sp/11/2007-29 z 18. februára 2008, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 222-2088/2007 z 12. júna 2007, ktorým vyslovila, že podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu v súvislosti s poškodením zdravia v dôsledku pracovného úrazu z 19. septembra 2000.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že splnil zákonné podmienky pre priznanie úrazovej renty v zmysle § 88 ods. 1, 3 zák.č. 461/2003 Z.z.. Zdôraznil, že uznanie invalidity u navrhovateľa zo všeobecných príčin (následky poškodenia chrbtice z 26. júna 2004) nesúvisí s pracovným úrazom navrhovateľa, ktorý utrpel 19. septembra 2000. Navrhovateľ nepreukázal, že v období od pracovného úrazu do 26. júna 2004 bol práceneschopný v dôsledku utrpeneho pracovného úrazu, resp. že by v tejto súvislosti absolvoval hospitalizačnú alebo ambulatnú liečbu. Po ukončení práceneschopnosti v dôsledku pracovného úrazu až do 26. júna 2004 vykonával pôvodnú prácu sanitára bez obmedzenia. Pretože navrhovateľ nepreukázal, že v dôsledku pracovného úrazu došlo u neho k viac ako 40% poklesu schopnosti vykonávať prácu sanitára, ktorú vykonával pre pracovným úrazom, nepreukázal tak splnenie zákonných podmienok pre priznanie úrazovej renty.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil v podstate tým, že všetky skutočnosti a lekárske nálezy boli doložené, no súd im nevenoval dostatočnú pozornosť. Čo sa týka skutočnosti, že neskôr nebol práceneschopný, tak je tomu tak len preto, že pri zdravotných problémoch si čerpal dovolenku a náhradné voľno.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu z 19. septembra 2000, podľa § 88 zák.č. 461/2003 Z.z. nemá nárok na úrazovú rentu.

Podľa § 88 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania **má viac ako 40-percentný** pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17

ods. 2 (ďalej len „**pokles pracovnej schopnosti**“) a nedovíšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods.3 zák.č. 461/2003 Z.z. pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods.4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane pripojeného administratívneho spisu odporkyne, je zrejmé, že navrhovateľ sa žiadosťou doručenou odporkyňi 29. januára 2007, domáhal priznania úrazovej renty na základe pracovného úrazu, ktorý utrpel 19. septembra 2000.

Skutočnosť, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz, nebola medzi účastníkmi tohto konania sporná.

Za účelom posúdenia opodstatnenosti navrhovateľom uplatneného nároku, bol zo strany odporkyne zachovaný zákonný postup, keď pre svoje rozhodnutie zabezpečila odborný lekársky posudok s určením miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa.

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, dospeli k zhodnému záveru, že následok pracovného úrazu navrhovateľa – vysunutie dvoch platničiek v krížovej oblasti, ktoré sa dokázalo CT vyšetrením a ktorého následky sa vyliečili – podmieňuje len **20 % pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa pre pôvodnú prácu sanitára**, pričom uvedený pokles vyjadruje riziko recidívy vysunutia platničiek v krížovej oblasti pri pracovnom preťažení chrbtice a potrebu používať pri práci s bremenami bedrový pás.

Na základe uvedených skutočností aj podľa názoru odvolacieho súdu možno jednoznačne konštatovať, že navrhovateľ vzhľadom na stanovený rozsah poklesu pracovnej schopnosti, ktorý nepredstavoval viac ako 40%, nespĺnil zákonnú podmienku pre priznanie úrazovej renty v zmysle cit. ust. § 88 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. V posudzovanej veci je

nespornou skutočnosťou, že navrhovateľ sa na následky pracovného úrazu liečil počas 33 dní pracovnej neschopnosti, po ukončení ktorej však nastúpil do pôvodného pracovného zaradenia - sanitára a túto prácu vykonával bez obmedzenia, a to až do poškodenia chrbtice, ktoré utrpel pri práci s drevom v domácnosti 26. júna 2004. Námietku navrhovateľa, že pri zdravotných problémoch súvisiacich s pracovným úrazom čerpal dovolenku a pracovné voľno, podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné akceptovať.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

